

той направи едно спомоществованіе отъ 400,000 четиры
стотины Хиляды грошове, съ надеждж за да ги земать послѣ
отъ насъ пять ката съ Симонійското си искусство; нѣ кѣто
ги разнесоха злыхъ злѣ, повторомъ стана още една трудна
складчина на други четирыстотинѣ. (Виж. Вѣст. Визандисъ
№. 528. Декем. 9 1861) съ надеждж за да ги земать
послѣ отъ насъ десять ката. Мы убо ако пребѣдимъ твърдо
постоянни на рѣшеніето си, скоро щемъ видимъ, че гангре-
ната на безсрѣбіето ще обяде немилостиво всичкото тѣло
на това разбойническо созаклітіе кѣто пресѣхнатъ исто-
чниците на срѣбрословіето отъ нашето отечество за тогова
народопроклѣтый Фанаріотски клеръ.

Фанаріотскійтъ клеръ нанесе всичкыте лошавины въ на-
шійтъ народъ: нѣ съ кои срѣдства? съ парыте, които подъ
личинж на религіѣтъ събира отъ насъ; отъ които еднж часть
разнося въ раскошностите си, а другж часть за пригоненіето
и притѣсненіето на нашійтъ народъ; и така единственното
по настоящемъ обстоятелствѣ противостаніе и срѣдство е
да не имъ давамы нито дукато, което не можи да земе отъ
насъ нито справедливо, нито силож фанаріотскійтъ мръсныи
клеръ. Упражнѣвася върху ни съ вліяніе присвоително а
въ высокомѣріето си и въ гордостѣтъ си назовава всякога
нашійтъ народъ за варваръ и непроизводителенъ, догдѣто
народътъ въ благостѣтъ си слѣдува да го освятѣва и да
го наслаждава съ добринѣте си, и щомъ падна личината
му (маската му) и ся изясни естественната му грозота и
лошевина, отритна го като еднж излишнж сквърность на
общинѣтъ си; и сега като гладува, промѣни си способностѣтъ
и едвамъ сега започна да ны назовава братія и народъ бла-
городенъ: Завчерашното му прѣвъзнесеніе, и днешното му